

de Herrer maa ikke tage mig det fortrydelig op — jeg stoler heller ikke paa deres varme Forsikringer om, at de ønske, at der skal komme Noget ud deraf. Jeg nærer ialtfald en meget stærk Tvivl om, at de selv have den Overbevisning, at der virkelig vil komme et praktisk Resultat ud deraf.

Sorup: Jeg nærer nogen Tvivl om, hvad det er, de de Herrer vise tilbage til Udvalget. Det Vnndringsforslag, som ikke er kommet til Behandling her, have de talt om, som om det skulde vises tilbage til Udvalget, men det Vnndringsforslag kan ikke vises tilbage; det er borte, det er færdigt. Det Gnefte, der kan vises tilbage, er Sagen — den Sag, som Udvalget nu har siddet i en Række af Uger og Maaneber og behandlet. Men hvad skal Udvalget med denne Sag? Efterat det har haft et høist besværligt Arbejde, efter at dets store Flertal er blevet enigt om en fælles Indstilling, og efterat der af et Udvalg paa 15 Medlemmer har samlet sig 13 om en Fællesindstilling, kunne vi saa vente at opnaa noget nyt Resultat ved, at denne Sag under Behandlingen henvises til Udvalget? Jeg kan aldeles ikke forstaa det. Jeg tror, det vilde være et høist mærkværdigt Tilfælde, at man vilde sige til Udvalget: Vær saa god at gjøre Arbejdet om igjen og faae noget Nyt ud, som er modsat den Overbevisning, I have forenet eder om. Hvis der skulde fremkomme et eneste nyt Moment, Noget, som ikke var taget under Overveelse, Noget, som ikke Udvalget havde beskæftiget sin Rante med, som ikke var endt og vendt fra alle mulige Kanter, kunde jeg forstaa det, men naar der ikke er Tale om Andet end at tage dette Forslag op igjen og forhandle det, som saamange Gange tidligere, uden at noget nyt Moment er kommet til, saa indser jeg ikke Andet, end at det i det Hele taget er et øresløst Arbejde, der er tilstænkt Udvalget. Jeg forstaa ikke, hvorledes Behandlingen af denne Sag kan være kommen de Herrer uventet. Jeg troede, at alle Medlemmer her i Thinget vare repræsenterede i dette Udvalg gjennem de valgte Repræsentanter. Jeg veed ikke, hvad Udvalg i det Hele taget skal sige, dersom det ikke skal være en Repræsentation for dem, der have sendt Udvalgsmedlemmer til Udvalget. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, som have sendt Repræsentanter til Udvalget, have i deres Udvalgs Medlemmer tilstrækkelig Afgang til paa ethvert givet Tidspunkt at vide, hvorledes det staar i Udvalget, hvor langt det er henne, hvad det bestiller, og hvad Resultatet vil blive af dets Overveelser. Ingen Sag kan vel fra et Udvalg komme uventet her til Thinget. Saa sige de ærede Herrer: Det, Udvalget indstiller, er Noget, der dog ikke kan blive til Noget, medens det, som de ærede 6 Medlemmer komme med her i det sidste Dieblil, er Noget, som de forsikre os, at hele Thinget vil gaa ind paa. Jeg har en overordentlig Respekt

for de 6 Herrer, og hele Thinget er formodentlig imponeret af deres Optraeden; men at det skulde være saa aldeles sikkert, at de skulde faae hele Thinget paa deres Side, medens det Udvalg, som er valgt for at repræsentere Thinget i denne Sag, ikke skulde kunne udrette Noget her i Thinget med sit store Flertal, 13 af 15 Medlemmer, forekommer mig dog i høi Grad usandsynligt. Ogsaa jeg vilde dog have anset det for rimeligt og naturligt, at de havde tilladt den høitærede Minister at udtale sig om denne Sag, inden de benyttede ogsaa hans Naavn i denne Debat. Hvisse Forbindelser de ærede Medlemmer af dette Konfortium paa 6 Medlemmer have med Regeringen, kan jeg ikke vide, men jeg ser ikke rettere, end at den simpleste Maade at faae det at vide paa er gjennem den høitærede Ministers egen Mund. Efter Alt, hvad der foreligger, ser jeg ikke, at denne Sag vil komme i gode Hænder, naar den bliver vist tilbage til Udvalget. Jeg tror virkelig ikke, at Noget af os i Udvalget vil gjøre det Allermindste ved dette lille Vnndringsforslag; jeg antager, man vil lade det ligge, hvor det er. Selv om der saa er enkelte Medlemmer, der, som den ærede Forslagsstiller (Th. Nielsen) siger, føle sig aldeles stillede, eller, som det ærede Medlem for Stege (Bojsen) siger, føle sig mærkeligt stillede, saa er det Noget, de ærede Medlemmer maa finde sig i. Hvis vort Forslag bliver vedtaget, som er dem saa haardt imod, saa bliver Stillingen aldeles for dem, men at den skulde blive saameget mærkelig, kan jeg ikke indrømme. Jeg vil anbefale, at denne Sag da den endelig er naaet til Behandling her, ogsaa bliver under denne Behandling.

Bojsen: Den ærede Ordfører sagde, at han vidste ikke, hvorpaa jeg byggede det, at det havde været Thingets Forventning, at denne Sag ikke vilde blive foretagen. Jeg tror i den Henseende at kunne appellere til i alt Fald de Fleste af Thingets Medlemmer, at man havde den Opfattelse, at denne Sag ikke vilde komme for. (Berg: Det er en fuldstændig Misforstaaelse). Det ærede Medlem skal ikke opponere derimod, thi han veed bedst, at det var iforgaars, han reiste den Bevægelse, ifølge hvilken denne Sag blev sat paa Dagsordenen. Det er først iforgaars, der har været Tale om at faae den paa Dagsordenen. Det er derfor naturligt, at Vnndringsforslaget er blevet stillet i det sidste Dieblil. Naar jeg har betegnet den Maade, hvorpaa Thinget er bleven stillet, som mærkelig, og det fastholder jeg, saa er det, fordi det er Tilfældet, at vi her gaa til at stemme over en Sag, som der vilde have været stemt over paa Grundlag af andre Forslag, dersom der havde været tilstrækkelig Tid til, at saadanne kunde blive stillede, eller dersom ærede Medlemmer havde kunnet ventet, at der vilde være tilstrækkelig Tid til, at